

Rigsdagen, saa er dette jo naturligtvis ganske vist og Noget, som den høitæredede Formand, der jo har havt Ledelsen af Forhandlingerne herom andetsteds, har fuldkommen Ret i, men det maa dog tilgives, at man undertiden kommer til at blande de forskjellige Forhandlingsgjenstande for de to Forsamlinger sammen, naar man gaaer fra det ene Raad ind i det andet, efter et saa kort Mellemrum. Denne Sag om Tolden staaer desuden i en saa visse Forbindelse ogsaa med Rigsdagen, at det maatte være tilladt at gjøre nogle korte Bemærkninger derom. Jeg skal endnu blot sige et Par Ord til de Bemærkninger, som bleve fremsførte af det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) om Grønland. Jeg antager det for ganske afgjort, at den grønlandske Befolkning vilde have befundet sig allerbedst, om den albrig havde kjendt Danmark, om den havde levet bestandig saaledes, som den levede, før Egebe kom derop, og ikke havde været i nogenformelt Berøring med Civilisationen; men nu forekommer det mig rigtignok, at det vil være vanskeligt ikke at gjøre en Begyndelse til at gennemføre en anden Tilstand heroppe, og det er jo det, det Forslag gaaer ud paa, at man for en Deel af Landet skulde aabne Frihandelen under visse Indskrænkninger. Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds har fuldkommen Ret i, at der er al mulig Udsigt til, at de egentlige Grønlændere, ligesom det i lignende Tilfælde er skeet overalt i Verden med uciviliserede Folkeslag, efter kortere eller længere Tid ville forsvinde. Det er allerede nu Tilfældet, at de gaae tilbage i Tal og blive fattigere Dag for Dag. Det forekommer mig, at vi ikke ere istand til at gjøre Noget, der raader Bod derpaa, men vi maae haabe paa, at deres Tilbagegang, deres Udslagelse, skeer saa seent som muligt, og at der imidlertid vil reise sig der, som det har været Tilfældet paa andre Steder, en Halvblodsbeholdning, som er kraftigere end de nulevende Grønlændere.

Indenrigsministeren: Forfaavidt den ærede sidste Taler yttrede nogle Bemærkninger om, at jeg har udeladt det Tilfælde, som hidtil har været ydet til Foreningen for Søfartens

Fremme, skal jeg bemærke, at dette ingenslunde er skeet af den Grund, at jeg ikke fuldkommen skulde anerkjende den Nytte og Gavn, som den nævnte Forening stifter, og til hderligere Bestyrkelse deraf skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg selv af Mibler, som jeg kan disponere over, eller som jeg er med til at disponere over, aarlig har givet og endnu aarlig giver en Understøttelse til dette Selskab. Grunden, hvorfor jeg har troet, at der var Anledning til iaar at udelade denne Sum af Finantsloven, har været den, at jeg, ved at gennemgaae Selskabets Regnskaber, har seet, at dets pecuniaire Status var saaledes, at det egentlig ikke kunde siges at trænge til disse 1,000 Rigsdaler. Vil Thinget imidlertid optage denne Sum paa Finantsloven, vil jeg af mit ganske Hjerte unde Foreningen denne Understøttelse og kan ikke have Noget at indvende derimod.

Forfaavidt en anden æret Taler yttrede, at den Besparelse, som var indført, navnlig for Befordring af Jernbanebetjente, og jeg troer endnu i en anden Anledning, kunde have været endnu større, at Beløbet kunde nedsættes endnu mere, end skeet var, saa skal jeg ikke benægte dette; han har muligtvis Ret, men jeg skal bemærke, at en hderligere Nedsættelse ikke vil have nogen Indflydelse, da den nævnte Post er calculatorisk, hvoraf der altsaa ikke vil blive anvendt Mere, end der er nødvendigt. Jeg har af den hidtil medgaaede Sum hertil seet, at der ikke er anvendt et saa stort Beløb, at hele den Sum, der hidtil er opført, behøvede at optages paa Budgettet, og den er derfor bleven nedsat med 500 Rd.; skulde det vise sig, at en endnu mindre Sum er tilstrækkelig, kan jeg ikke antage Andet, end at Ministeriet til den Tid end hderligere vil nedsætte denne Conto.

J. A. Hansen: Det er blot et ganske enkelt Punkt, jeg har ønsket at sige nogle Ord om, nemlig om Bygningen af den svenske Jernbane. Det blev ved Lov af 10de Marts 1861 bestemt om denne Bane, at den fra Odense skulde føres til Middelfart og sættes i Forbindelse med den jydskke Jernbane ved en Sidebane til Snoghøj, medens det ved Lov af 11te Februar s. A. blev bestemt, at den kunde føres fra Odense til et Sted i Nærheden af